

for at fritages for den locale Byrde, at gjøre Tjeneste i Borgervæbningen. Denne Fond havde i flere Aar en temmelig ringe Størrelse indtil Aaret 1843, da der blev truffet en nærmere Bestemmelse om de oeconomiske Forhold ved Borgervæbningen i det Hele, hvorved denne Fond blev udfondret fra sin Forbindelse med Væbningens øvrige Fonds, som vare bestemte til de løbende Udgifter. Fra den Tid er denne Fond været ved Friksjøbessummer og ved Dplæggelse af sine Renter, og der er aldrig anviist nogen anden Bestemmelse for den end den, der oprindeligt var fastsat i Placat af 1804, medens der dog ved forskellige Veiligheder og med Justitsministeriets Samtykke er anvendt forskellige Beløb af den til Gavn for Borgervæbningen, navnlig til Forbedring af det lønede Personales Tilkaar. Borgervæbningen har som bekendt et dobbelt Dimed, nemlig deels i Krigstid at tjene til localt Forsvar, til Forsvar for Kjøbenhavn alene — thi den skulde ikke benyttes udenfor Kjøbenhavn —, og deels til at overholde indre Orden i Kjøbenhavn. Til at fremme disse Formaal var altsaa Borgervæbningsfonden bestemt; men den har aldrig været bestemt til at lette nogen Byrde for Staten eller til at komme Hæren i Almindelighed tilgode; den har havt den begrænsede Bestemmelse, som jeg nu flere Gange har nævnet, og den bør beholde denne Bestemmelse. Naar man gaaer over til den Ordning, der blev vedtagen igaar, skeer der imidlertid Intet som helst af Hensyn til Kjøbenhavn eller for Kjøbenhavn eller for at fyldestgjøre de særegne Formaal, hvori Borgervæbningen har været oprettet; denne Ordning er en Anvendelse af Hærloven, som man har fundet det hensigtsmæssigt at træffe, fordi der tilfældigviis i Kjøbenhavn findes et større Antal Forstærkningsmandskab, men den skaber ikke Noget, som paa nogen Maade kan træde istedet for Borgervæbningen enten i den ene eller i den anden Henseende. Der kan derfor ikke være nogen som helst Retgrund for Staten til at tilegne sig saadanne Capitaler, som ere opsamlede paa et bestemt Sted og i et bestemt localt Diemed. Der har ogsaa været Borgervæbningsfonds rundt omkring i Kjøbstæderne,

og der ere de — idetmindste har jeg seet det i nogle Tilfælde, og det er vistnok gaaet saaledes overalt — uden videre blevne indlemmede i Communens Capitaler; om Contingentfonden er bleven holdt ude, veed jeg ikke saa nøie. Jeg foreslaaer nu ikke, at Borgervæbningsfonden skal indlemmes i Communens Kasse; men kun, at den skal vedligeholdes saaledes, at Capitalen ikke kan angribes uden Regjeringens Samtykke, medens derimod Renterne skulle kunne anvendes af Communalbestyrelsen i saadanne Diemed, som stemme med dem, hvori Borgervæbningen har været oprettet. De skulde altsaa navnlig hjælpe til at tilvejebringe et Politicorps, eller hvad man ellers maatte finde nødvendigt for at erstatte den Virksomhed, Borgervæbningen har været bestemt til at udfolde med Hensyn til de indre Forhold i Staden; og dernæst kunde jeg ogsaa tænke mig, at denne Fonds Renter kunde komme til Anvendelse for at lette Kjøbenhavnske Forstærkningsmand Byrden ved deres Tjeneste i Forstærkningen, navnlig naar de maatte blive kaldte bort fra Kjøbenhavn. Jeg troer, at det Forslaget gaaer ud paa, er saa billigt, og jeg tør sige saa retfærdigt, at det i høj Grad skulde undre mig, om det ærede Thing vilde give Fleertallet Medhold i dets Paastand om, at disse Midler uden videre skulle indlemmes i Statskassen. Jeg har her nærmest talt om Borgervæbningens rentebærende Fond, fordi det er den, med Hensyn til hvilken jeg nærmest har kjendt Bestemmelserne, og ogsaa den, der ligger tydeligst for, men det forekommer mig, at det Samme maa gjælde om Livjægercorpsets Contingentkasse. Livjægercorpsen har ikke omfattet Andre end Personer hjemmehørende i Kjøbenhavn; dets Opgave var kun at virke sammen med Hæren, som det tidligere heed sig, paa Sjælland, men siden 1849 kun til Kjøbenhavns Forsvar. Man har paalagt Corpsets Medlemmer at give Bidrag til Contingentkassen, men det har aldrig været deres Pligt at give Noget til Staten. Det vilde dog overhovedet være en ganske eiendommelig Betragtning af disse Forhold, om Staten, idet den hæver en Institution, vilde sige: Vi have i saa og saa mange Aar bidraget saa og saa Meget, som vi kunde have sparet, hvis